

लक्षित लिङ्ग-कर्मण क्त । लक्ष्म्या बोधितेऽर्थे, श्रुते,
श्चतुर्भुते च कर्त्तरि क्त । लक्ष्म्याभये लक्ष्म-
कर्मण च ।

लक्षितलक्षणा स्त्री लक्ष्म्याभेदे यथा द्विरेफपदेन बहु-
ब्रीहिलक्ष्म्ययोपस्थापिताङ्गे फदययुक्तस्वरपदादभिधयेव
भङ्गोपस्थितिः । अत्र न ह्रस्वसि प्रकृते तु ह्रस्वयो-
जनाभावाच्चेयाद्यत्वं दयमेव लक्षितनक्षणेति भाष्यम् ।
यत्न लक्षिताच्छ्रद्धादयोभिधानं तत्रैव लक्षितलक्षणायाः
परिभाषितत्वात् वा० द० टी० ।

लक्ष्मन् न० लक्ष-मनिन् । चित्रे २प्रधाने च स्वरः ।
स्त्रायं षष् पुषो० न ह्रस्वः । श्वारपक्षिणि पुंस्त्री०
हेनच० दशरथपत्न्याः सुमितायाः ४उक्ते शास्त्रेण च पु० ।
१श्वेतकण्ठकायां हेनच० स्त्री टाप् ६श्वारपक्षिणिस्त्रिष्वाम्
७श्वेतभेदे च स्त्री मेदि० टाप् ।

लक्ष्मी स्त्री लक्ष्-ई-सुट च । विष्णोःपत्न्याम् स्वरः ।
० गोभायां, श्रुतान्तो, ४पत्न्यौ, ५कण्ठगोष्ठी, ६हृदिना-
मोपधे, ७फलिनीहृते च मेदि० । पञ्चलक्ष्मिन्वाम् ६हृदि-
द्रायां, १०यस्यां, ११सुतायां १२इत्ये च राजनि०
१३पीड्यां १४वार्योपिति च शब्द० ।

लक्ष्मीपूजाकावादि स्कन्दपु० उक्तं यथा
“पौत्रे चैव तथा भार्ये पूजयेत्तुः स्त्रियः त्रिवम् । विंशे
धनुषि मीने च स्थिते सप्ततरङ्गमे । प्रत्यब्दं पूजय-
ज्जह्नीं गुरुपक्षे गुरोर्दिने । नापराङ्गे न रात्रौ च
नापिते न तत्र हस्त्युजि । द्वादश्यां चैव नन्दायां रिक्ता-
वास्तु निरंशके । तयोदश्यां तथाष्टम्यां कमलां नैव
पूजयेत् । न पूजयेत् शनौ भोजे न बुधे नैव भागने ।
पूजयेत्तु गुरोर्गारे चामात्रे रविशोभयोः । गुरुवारं
हि पूजां च यत्नेन यदि लभ्यते । तत् पूजा तु कमला
धनपुल्लिवर्द्धनी । न कुर्व्यात् प्रसवे नात्रि नैव
कुर्व्यादिवर्जनम् । न जह्यात् यादवेत्तत्त तैव श्लिष्टीं
प्रदापयेत् । पौत्रे च दशमी यस्या चैत्रके पञ्चमी तथा ।
नभस्ते पूर्णिमा ज्ञेया गुरुवारं विशेषतः । आठकं
धाम्यसंपूर्णं नामाभरणभूषितम् । सुगन्धगुणपुष्पं च
गुरुपक्षे विशेषतः । पौष तु पितृकं दद्यात् परमाक्षय
चैत्रके । पितृकं परमाक्षय नभस्ते तु विशेषतः । गुरु-
वारमायुक्ता नभस्ते पूर्णिमा शुभा । कमलां पूजये-
त्तत् पुनर्जननं न विद्यते । शकेन कमलेनैव कमलां
पूजयेद् यदि । इह लोके सुखं प्राप्य परतः केशवं

ब्रजेत् । लक्ष्मीपरिते तु “न लक्ष्मपक्षे रिक्तायां दशमी
द्वादशी च । नवमादिचतुर्दश्यां लक्ष्मीपूजां न का-
रयेत्” । दशमीनिषेधः गोपातिरिक्तपरः प्रागुक्तैक-
वाक्यत्वात् । दीपान्तितामास्यायां तत्पूजादिकं दीपान्ति-
यन्दे १६०७४० दश्याम् । कोजागरलक्ष्मीपूजा कोजा-
गरयन्दे २२६२ ४० दश्या । माघशुक्लपक्षस्यां श्री-
पूजा “पक्षस्यां श्रीरपि त्रियम्” ति० त० विहितम् ।
“पक्षस्यां त्रियं पूजयेत् कल्पश्रुतिरपि तत्परा । नक्ष० पु०
११४ अ० लक्ष्म्यास्त्यागकारणतोक्ता यथा
“कुचेत्तिनं दलमलोपवारिणं बह्मणिनं निहुरवान्
भाषिणम् । सूर्योदये चाक्षमत्रे च शायिनं विस्तृति
श्रीरपि चक्रपाणिनम् । नित्यं हृदि स्थापनां धरणि-
विलिखनं पादयोरक्षमार्द्धं नानामत्स्यौ च वसनमनि-
नता रुचता सूर्ध्वजानाम् । हे सख्ये चापि निद्रा
विवसनशयनं स्याद्वासातिरेकः स्नात्वे पीठे च वाद्यं
निधनसुपनयेत् केशवस्यापि लक्ष्मीः । तस्या भाजनहेतुता
ततोक्ता यथा “शिरः सुधीतं चरणी सुनार्जितौ नरा-
कुनासेवनमत्स्यभोजनम् । अनग्नशायित्वनपर्वमेष्टुनं
चिरमनष्टं त्रियनानयनि षट् । यत्न कस्य तु पुण्यस्य
पाण्डुरस्य विशेषतः । शिरसा धार्यमाश्रय्य अनग्न्याः
प्रतिहन्यते । दीपस्य पश्चिमाश्रया आया गय्यासनस्य
च । रजकस्य तु यत्तोर्यमलक्ष्मीफलं ति०” ।

लक्ष्मीकान्त पु० इत० । विष्णो, शराजां, लक्ष्मी-
पत्न्यादयोऽप्यत्र । “विहाय लक्ष्मीपतिवत्सकार्त्तिकम्”
किरा० । लक्ष्मीपतिस्तु लक्ष्मि प्रभुत्वे च विद्यः ।

लक्ष्मीजनाई न० शाकपानभेदे । तस्य लक्षणं यथा “एक-
हारे चतुश्चक्रं नवीननीरदोषम् । लक्ष्मीजनाई नं
ज्ञेयं रहितं वननाभया” अक्षरै० प्र० ।

लक्ष्मीनारायण पु० शाकपानभेदे तस्य च यं यथा “एक-
हारे चतुश्चक्रं वननाभ्याविभूषितम् । नवीननीरदाकारं
लक्ष्मीनारायणमभिधम्” अक्षरै० प्र० ।

लक्ष्मीनृसिंह न० शाकपानभेदे तस्य लक्षणं यथा “हिचक्रं
विलृतास्यस्य वननाभ्यासम्भितम् । लक्ष्मीनृसिंहं वि-
ज्ञेयं गृहिणाञ्च सुखप्रदम्” अक्षरै० प्र० ।

लक्ष्मीपुत्र पु० इत० । कामदेवे, श्वशरे मेदि० । श्वशरे
लवे च शब्द० । पृगन्वभेदे ।

लक्ष्मीफल पु० लक्ष्म्या फलमस्य । श्रीफले विलम्बो राजानः
लक्ष्मीवत् पु० लक्ष्मीः गोभान्त्यस्य महत् फलम् । अपनसे